

4. Вплив стихійного розвитку інфраструктури міста на існуючі рекреаційні зони

5. Масштаби негативного впливу на навколишнє середовище зі сторони архітектурно містобудівної композиції.

6. Альтернативні засоби вирішення екологічних питань в загальній інфраструктурі міста

7. Можливість вільної та безперешкодної реабілітації людей з обмеженими можливостями в умовах існуючої природної середовища

8. Інноваційні рішення проектування архітектурно міського середовища з урахуванням збереження екологічних аспектів що до створення гармонійного взаємозв'язку між природними та антропогенними факторами.

ПРЕДПРОЕКТНИЙ АНАЛІЗ ЯК ПЕРЕДУМОВА АРХІТЕКТУРНО- МІСТОБУДІВНОГО РІШЕННЯ

Орел Д.Е.

Науковий керівник – Соловйова О.С., канд. мистецтв., доцент

Актуальність даної теми полягає в необхідності проведення передпроектного аналізу як комплексного дослідження об'єкту що проектується.

Проблема недостатньо повного аналізу породжує недоцільне архітектурно – містобудівне рішення

Мета дослідження – розкрити структуру і зміст передпроектного аналізу.

Завдання полягає у виявленні зав'язків складових компонентів і їх вплив на прийняття рішення

Складовими передпроектного містобудівного аналізу є натурно - композиційне і функціональне дослідження. У даному матеріалі акцентовано питання натурно - композиційного аналізу, проведеного з позиції урбанізованої просторової ієрархії. В результаті дослідження можна зробити наступні висновки:

1. Сукупність висновків з кожного структурно-аналітичного рішення, лягають в основу моделі проектного рішення. На основі моделі проектного рішення розробляється проект.

2. Аналіз території проводиться з метою виявлення переваг кожної ділянки і території в цілому, а також вибору найкращого варіанту рішення щодо його використання, щоб на цій основі визначити планувальне і композиційне рішення і види робіт по здійсненню проекту в натурі.

3. Натурний аналіз виявляє основні точки унікальних місць ландшафту, брівка схилу, характерні лінії рельєфу - тальвеги і вододіли.

4. Композиційний аналіз структури проєктованого міста входить: виявлення головних і другорядних структурних композиційних осей, виявлення головних і другорядних композиційних вузлів, виявлення системи доміант з основною доміантою навколишнього середовища і основні природно - візуальні композиційні розкриття. Метою даного аналізу виступає виявлення основних композиційних компонентів проєктованого об'єкта з метою використання цього аналізу для проєктування .

5. Об'єкти ландшафтного мистецтва формуються взаємодією і взаємозв'язком наступних факторів: естетичного, санітарно-гігієнічного, функціонального, природоохоронного і технологічного. Кожен із зазначених факторів відображає гідності території зі своїх позицій. Естетичний характеризує красу ділянки, санітарно-гігієнічний - його комфортність для людини, функціональний - відповідність проєктованого призначенням об'єкта, можливості організації тих чи інших видів відпочинку, транспортну і структурний взаємозв'язок з оточуючими територіями, природоохоронний фактор визначається по стійкості ділянок до антропогенного впливу. Технологічний фактор характеризує можливості благоустрою території, проведення комунікацій, формування пейзажів. З позицій розглянутих факторів і слід вести оцінку території. Багатофакторність забезпечує можливість вироблення критеріїв оцінки.

6. Природний ландшафт має високий культурологічним і естетичним потенціалом формування архітектурно-просторового середовища міста. Тому архітектору необхідно приділяти особливу увагу унікальним особливостям природної основи

7. В процесі розвитку міст змінюється взаємозв'язок їх планувальної організації з елементами природного ландшафту. На планувальну структуру міста найістотніше впливають значні за своїми геометричним параметрам елементи ландшафтних комплексів. Місто, розростаючись, нерідко «обходить» незручні ділянки (заплави річок, болота або круті схили), залишаючи їх в міській структурі на перших порах незмінними. У багатьох випадках вони розчленовують територію міста на окремі самостійні частини. Найчастіше цю роль виконує долина річки з її широкою зволоженою заплавою або, навпаки, з крутими схилами. Менші в геометричному відношенні елементи ландшафту - яри і балки, перепади рельєфу, лісові масиви, що збереглися з-за труднощів освоєння, також розчленовують планування міста, але не поділяють

його на самостійні освіти. Такі елементи зазвичай у вигляді «клинів» з'єднують центральні райони міста з його околицями.

Таким чином, висновки передпроектного аналізу території лягають в основу проектного архітектурно – містобудівного рішення.

ПРИНЦИПИ МАСШТАБНИХ СПІВВІДНОШЕНЬ СУЧАСНИХ ТА ІСТОРИЧНИХ АРХІТЕКТУРНИХ ФОРМ В МІСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Глуценко К.М.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архіт., доцент

У сучасних умовах з розвитком міста збільшуються його потреби в нових площах і функціях. Так як історичне ядро часто є культурним, діловим і торговим центром, основне навантаження лягає саме на нього. Основним завданням для архітектора, що проектує в історичному середовищі є збереження цілісності історичної забудови та гармонійної взаємодії старого і нового, але в більшості випадків цей факт не враховують і виникає проблема масштабного співвідношення сучасних та історичних архітектурних форм в міському середовищі. Таким чином, для створення сучасного гармонійного середовища необхідно враховувати масштабні співвідношення при взаємозв'язку сучасної забудови з історичним середовищем.

В багатьох сучасних містах із багатівіковою історією виникає актуальна проблема гармонійної взаємодії старовинних будівель і ансамблів із новою забудовою, при цьому архітектурний потенціал міста визначається способом вирішення даної проблеми. Кожне місто вирішує цю проблему по-своєму, в залежності від характеру містобудівної політики. Спроба композиційно пов'язати стилістику сучасних по функції і конструктивному рішенню будівель з історичним оточенням часто приймає безглузді і потворні форми. Так, недоречно виглядає стилізація банків, офісів, торгових центрів під старовинні цегляні особняки з арковими віконцями і кам'яним мереживом. Архітектурні цитати давнини доречні в сучасній архітектурі лише в особливих випадках, при певному образному звучанні споруди. Саме особливе перенесення стародавніх архітектурних традицій і форм в сучасну містобудівну структуру створює передумови для виникнення національного архітектурного колориту і як наслідок формування національних архітектурних шкіл з відповідною стилістикою формоутворення.

Розвиток містобудівних принципів просторової архітектурної композиції сходить до найдавніших часів. Від стародавнього Вавилону до наших днів ведуться спроби створення композиційно організовано-